

VESNIČKA

ZÁŘÍ 2019

SOS DĚTSKÉ
VESNIČKY

Láskyplný domov pro každé dítě

*POMOC DĚTEM JE
SRDEČNÍ ZÁLEŽITOST*

*K ČEMU JSOU HOLKY NA SVĚTĚ?
KONEČNĚ LÉTO JAK MÁ BÝT*

ÚVODNÍ SLOVO

MILÍ PŘÁTELE,

máme tu opět konec léta a prázdnin. Děti se vrací do školek a škol, plné dojmů z uplynulých prázdnin –

rodiče se jim snažili v létě dopřát co nejvíce radostí a společných zážitků. Při své práci potkávám děti, které se nikam nedostanou, protože jejich rodiče na to nemají finance, či je jim to prostě jedno. Poznala jsem ale i děti, které jsou spokojené ve svém koloběhu každodenních rituálů a pravidelných činností a nové zážitky a zkušenosti je spíš děsí. Žijí si ve svém vlastním světě, kam vpustí málokoho. Poznala jsem také babičku, která trpělivě, neúnavně a láskyplně o jedno z takových dětí pečuje.

O malého Matýska se jeho babička stará od útlého věku, zatímco biologické matce zůstaly sociální dávky pro Matýska určené a spousta volného času na alkohol a možná i další „záliby“. Babička si ale nestěžovala a jejím jediným přáním bylo, aby měl Matýsek vše, co potřeboval a co od vlastní mámy nedostal. A když se postupem času objevily u chlapečka projevy poruchy autistického spektra, obětavá babička zajišťovala potřebná vyšetření a snažila se Matýska rozvíjet podle jeho schopností, to vše za neustálé nejistoty, jak to nakonec dopadne a zda si matka chlapečka neodvede.

Zažila jsem s babičkou a Matýskem nejen horké léto 2018, ale i „horký“ podzim, zimu a jaro 2019. Návrh na svěření Matýska do péče babičky byl podaný, ale dokud soud nerozhodl, trvala velká nejistota – matka byla stále zákonným zástupcem a mohla si pro syna kdykoliv

přijít. Dnes už si ale babička s Matýskem mohou oddechnout – soud, ke kterému se matka třikrát nedostavila, konečně rozhodl a Matýsek může zůstat u babičky. Už ho nikdo neodvede, je s babičkou moc šťastný a pouští ji i do „svého světa“. Matýsek roste, učí se, byť pomalu, fungovat v pro něj těžko pochopitelném světě, a babička? Ta od rozhodnutí soudu doslova rozkvetla. Už nemá strach.

A tak vám všem přeji, abyste si užívali každý den prožitý se svými blízkými, protože každý den je něčím výjimečný. A děkuji vám, že nám pomáháte pomáhat.

Regina Šverdíková

Regina Šverdíková
Vedoucí sociální pracovnice,
SOS Kompas Prostějov

Vydavatel: SOS dětské vesničky, z.s., Strakonická 98, 159 00 Praha 5. Vychází čtvrtletně. ISSN 1803-1730.

Redakce: Radana Košťáliková, Michaela Poláková, Milan Palán. Grafická úprava: Martin Málek.

Uzávěrka: 20. 8. 2019. Náklad: 8 100 ks. Vyrobil: H.R.G. spol. s r.o. Výrobní cena: 3,73 Kč.

Jména dospělých osob a dětí, jejichž příběhy vám v časopise přinášíme, jsou z důvodu ochrany soukromí většinou změněna. Ilustrační fotografie, není-li uvedeno jinak, pocházejí z fotobanky SOS dětských vesniček.

KARLOVARSKÉ DĚTI SI PŘÍMĚSTSKÝ TÁBOR PARÁDNĚ UŽILY

Kromě vlastnoručně vyrobeného chameleona na rozloučenou si děti z historicky prvního vesničkového příměstského tábora odnesly spoustu nezapomenutelných zážitků. Během jednoho týdne společně navštívily porcelánku Thun, zúčastnily se netradiční olympiády, vyzkoušely si práci záchranářů, vykopaly se na Rolavě, sestoupily do žlutického

podzemí plného čertů, na vlastní kůži otestovaly práci policejních vyšetřovatelů, naučily se pár chvatů v kurzu sebeobrany nebo vyšplhaly se až do korun stromů v lanovém centru. Děkujeme mockrát zaměstnancům Hypoteční banky za vybavení, bez kterého by to nebylo ono!

PROČ JE PÁTEK NEJLEPŠÍ?

Kdybyste se dětí z našeho karlovarského krizového centra zeptali, který den v týdnu mají nejradši, řekly by, že pátek. Jednou za 14 dní totiž za nimi do vesničky dorazí kamarádi z organizace Když pes pomáhá, aby jim ukázali, že s pejsky se dá prožít spousta příjemných zážitků, pokud víme, jak se k nim správně chovat.

NÁŠ WEB JE 2x ZLATÝ

Pokud jste už navštívili naše nové webové stránky, tak vás asi nijak zvlášť nepřekvapí, že jsme za ně získali hned dvě první místa v letošním ročníku soutěže Effectiveness Awards, která, jak už název napovídá, hodnotí především efektivitu webové prezentace ve vztahu k jejím uživatelům. A pokud jste náš web ještě nenavštívili, máte hned dvojnásobný důvod to napravit na adrese: www.sos-vesnicky.cz.

DĚTI Z BRNĚNSKÉ VESNIČKY VYRAZILY NA VÝLET DO VESMÍRU

Víte, jak těžký je Mars? Nebo o kolik lehčí je člověk na Měsíci? A tušili jste vůbec, že tahle jediná přirozená zemská družice opravdu není ze sýra? Děti z naší brněnské

vesničky už v těchhle otázkách díky 50 volným vstupenkám od Hvězdárny a planetária Brno mají jasno. Za rozšíření obzorů i úžasné zážitky moc děkujeme.

K ČEMU JSOU HOLKY NA SVĚTĚ?

„K ČEMU JSOU HOLKY NA SVĚTĚ? ABY Z NICH BYLY MAMINKY, ABY SE PĚKNĚ USMÁLY, NA TOHO, KDO JE MALINKÝ.“ SPOUSTU LIDÍ TAHLE BÁSNIČKA PĚKNĚ ROZZLOBILA, ALE ŠESTILETÝ MATÝSEK MÁ K POCHYBNOSTEM O NÍ VÍC PÁDNÝCH DŮVODŮ NEŽ KDO JINÝ. MINIMÁLNĚ TOLIK, KOLIK NÁVŠTĚV MÁMA SLÍBILA A PAK NA NĚ VŮBEC NEPŘÍŠLA. NEBO TOLIK, KOLIK BYLO VEČERŮ, KDY MATÝSEK USÍNAL BEZ VEČEŘE. NEBO TOLIK, KOLIK BYLO PLÁCNUTÍ PŘES RUKU NEBO NA ZADEK, KDYŽ ANI NEVĚDĚL, ZA CO DOSTAL. NA ÚSMĚVY SI NAOPAK VŮBEC NEPAMATUJE. SPÍŠ JE OKOLO MÁMY VŽDYCKY SMUTNO.

Jako třeba teď, když babička pláče do telefonu. Mluví o mámě s tou paní, co u nich byla tenhle týden už dvakrát na návštěvě a Matýska se ptala, jak se mu daří. Babička teď říká něco o tom, že máma jí hrozí, že když podá návrh k soudu, že jí Matýska vezme. Dál tomu Matý nerozumí, ale už teď ví, že nemá rád nic, co se jmenuje návrh nebo soud.

BEZVÝCHODNÁ SITUACE

Matýsek ví, že babička je maminka jeho táty. Tátu moc nezná, viděl ho jen párkrát, ale babička je ten nejlepší člověk na světě. Nikdy ho nenechává

samotného, jako to dělávala máma, když bydlel ještě s ní. Nikdy mu nevyndává, když poprosí o pití nebo když má hlad, a nikdy ji neviděl ležet na zemi a tak divně sebou cukat, jako to vidal u mámy, u které pak vždycky někde blízko ležely ty hrozně ostré jehly. I proto té básničce Matýsek vůbec nerozumí...

Když Matýskovi a jeho babičce začaly pomáhat sociální pracovnice z naší preventivní služby, zdála se situace téměř bezvýchodná. Matýskova maminka ani v obdobích, kdy nebyla pod vlivem drogy, chlapečka nenavštěvovala, i když na něj dál pobírala sociální dávky. Nad babičkou ale pořád visela hrozba, že když nevyhoví jejím požadavkům, jednoho dne si matka chlapečka odvede a ona už ho možná nikdy neuvidí. A jak mu pak bude?

KONEČNĚ JISTOTA

Spolupráce s matkou byla dál velmi těžká. Na většinu mimosoudních jednání se bez omluvy nedostavovala, nakonec se jí ale podařilo přesvědčit, aby souhlasila s návrhem na svěření Matýska do babiččiny péče. Bylo to už naprosto nezbytné: u Matýska se objevily zdravotní problémy, ale bez

svolení matky, která nebyla mnohdy celé týdny k nalezení, nebylo možné ani vyšetření u lékaře.

Soudní řízení v současné době stále probíhá, ale díky předběžnému opatření je péče babičky zlegalizována a ta se nemusí bát, že Matýsek přijde o další jistotu ve svém životě. Navštěvují spolu Matýskovy nevlastní sourozence, kteří jsou v péči jejich otce, a Matýskovy

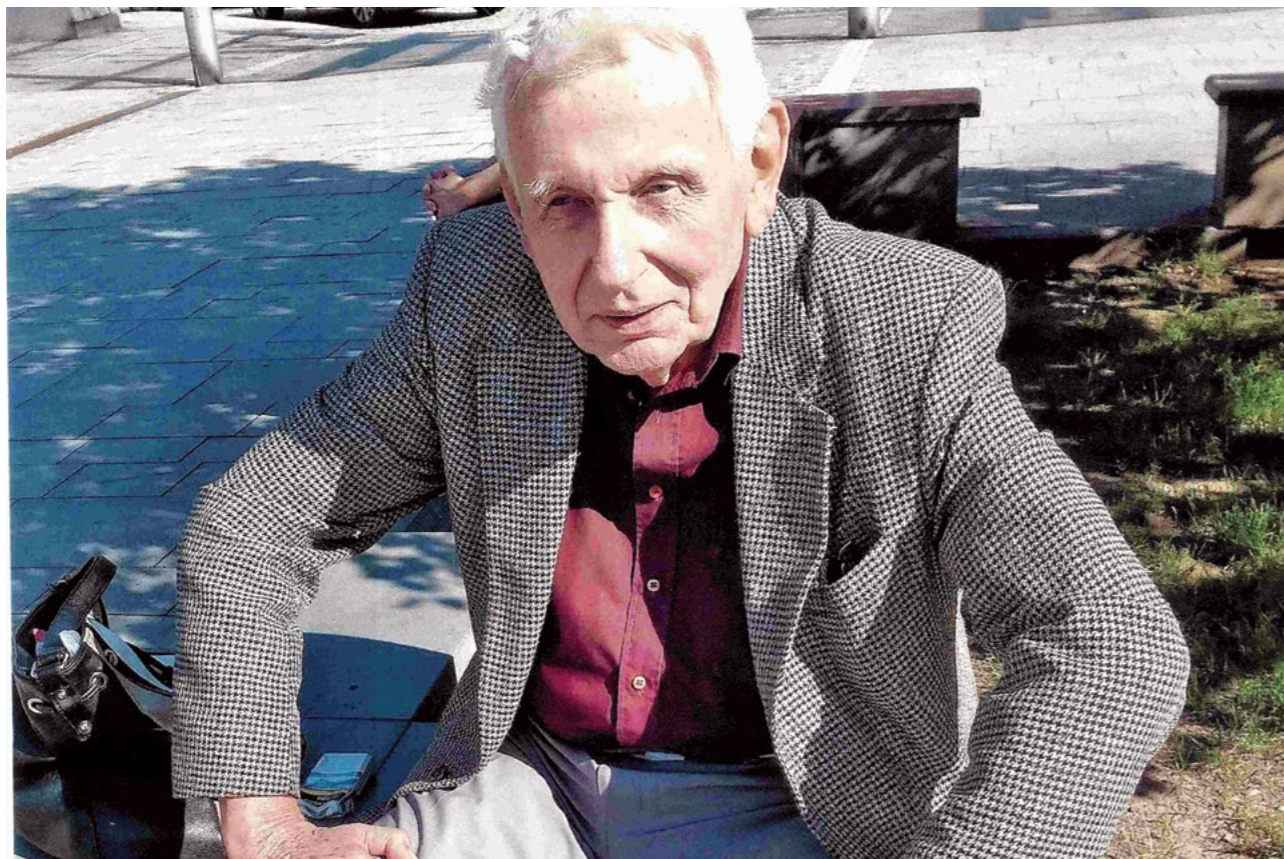
rány se pomalu začínají hojit. Pracovníci z preventivní služby SOS dětských vesniček rodinu stále podporují, i materiálně, například když se zpozdí sociální dávky, ale nejdůležitější je podpora psychická a organizační.

HOLKY JSOU NEJLEPŠÍ

Přes všechny těžkosti je z Matýska, u kterého byla zjištěna porucha autistického spektra, spokojený klučina,

který se místo strachu z dalšího dne těší na spoustu věcí: na návštěvu u táty, do školky a ze školky zase domů, až řekne babičce, jakou novou básničku se naučil. Až vyroste, bude určitě vědět, že holky jsou na světě pro všechno, pro co se rozhodnou a co zvládnou, a že z některých budou tak skvělé babičky, jako je ta jeho. Nebo, skoro tak skvělé: protože on má tu nejlepší na světě!

POMOC DĚTEM JE SRDEČNÍ ZÁLEŽITOST

INŽENÝR ARCHITEKT STANISLAV NÁBĚLEK NEMĚL VLASTNÍ DĚTI. KDYŽ SE JEHO ŽIVOTNÍ POUŤ BLÍŽILA KE KONCI, ODKÁZAL SVÉ ÚSPORY DĚTEM, KTERÉ PODPOROVAL UŽ ŘADU LET: SEPSAL ZÁVĚŤ VE PROSPĚCH SOS DĚTSKÝCH VESNIČEK.

Pan Stanislav se narodil v Praze, kde prožil celý svůj život. Na studia architektury nastoupil ještě jako voják v uniformě PTP, zvláštního vojenského útvaru, v němž komunistický režim shromažďoval politicky „nespolehlivé“ členy tehdejší společnosti. Paradoxně právě spolehlivost, spojená s umírněností a schopností naslouchat druhým, byla vedle neobyčejného kulturního rozhledu tím, co na něm oceňovali a milovali jeho spolužáci a později celoživotní přátelé.

Po revoluci se vedle své práce v pražském Obchodním projektu naplno věnoval

svým zálibám: opeře, divadlu, baletu. Cestoval za evropskou historickou i moderní architekturou, za hudbou i výtvarným uměním. Byl věřícím člověkem a každý týden navštěvoval mši u Pražského Jezulátka.

Po předčasné smrti rodičů žil pan Stanislav se svojí sestrou, paní Sylvou. Své mamince slíbili, že se o sebe vzájemně postarají, a to do poslední chvíle dodrželi. Byl to právě pan Stanislav, kdo o sestru pečoval několik let, kdy zápasila s těžkou a nevléčitelnou nemocí, a kdo s ní setrval až do nevyhnutelného konce.

„Rozum pobývá v budoucnosti, srdce zůstává v minulosti“. I tuto myšlenku si vedle dalších citátů vypsál z knihy Zimní krypta, kterou četl před plánovanou operací srdce v roce 2015. V té době se také rozhodl pomáhat dětem z SOS dětských

vesniček svými úsporami i po své smrti a sepsal v tomto smyslu svou závěť.

V únoru tohoto roku pan Stanislav Nábělek zemřel. Jako náš pravidelný dárcce znal dobře příběhy dětí, kterým jsme i díky němu mohli pomoci. Svým srdcem se rozhodl měnit a změnit životy dalších desítek dětí i po svém odchodu z tohoto světa. Děkujeme.

MĚSÍC DOBROČINNÉ ZÁVĚTI

Koalice Za snadné dárcovství za finanční podpory Nadace Via vyhláší období 13. září až 12. října Měsícem dobročinné závěti. Dárcům, kteří v tomto období sepsají závěť ve prospěch neziskové organizace dle vlastního výběru, koalice proplatí související notářský poplatek. Více na www.zavetpomaha.cz.

KDO POMŮŽE PTÁČKOVÍ?

„RADIME, KOUKEJ, TEN PTÁČEK VYPADL Z HNÍZDA! JAK SE DOSTANE ZPÁTKY? NEUMŘE?“ PRO JEDENÁCTILÉHO DAVIDA JE NA CHVILKU SLEDOVÁNÍ DOKUMENTU O DRUZÍCH EVROPSKÝCH PTÁKŮ SPIŠ TRÁPENÍM... A NENÍ TO TRÁPENÍ JEDINÉ.

David by podle všech indicií měl být spíš výtržník, kterému je osud ptáčka vypadlého z hnízda úplně fuk. Tátu má ve vězení a máma se musí sama starat o další tři sourozence. Ve volnočasovém centru SOS Kajuta je David pečený vařený. Dělá si tam úkoly, zkouší se doučit, co ve škole nepochopil, ale hlavně si hrozně rád prohlíží knížky o přírodě. A taky tam trochu odpočívá:

doma mámě hodně pomáhá, to Radim, sociální pracovník centra, nezapomene zdůraznit.

„Jeho maminka se snaží, pracuje, ale nemá oporu v širší rodině, a tak David musí často hlídat mladší sourozence. A Kajuta je přitom to jediné místo, kde může zažít nějakou zábavu, protože jeho máma na kroužky nemá peníze.“

NA BRÁCHU NEDÁM DOPUSTIT Stejně byl ale Radim letos v létě překvapený, když Davida za odměnu za malé zlepšení ve škole vybral mezi účastníky víkendového výletu do přírodovědného centra, a David ho poprosil,

jestli by s nimi mohl jet i Pavlík. Je to Davidův šestiletý bráška, kterého často hlídá, když jde máma nakoupit nebo po úřadech. „A ty si od Pavlíka nechceš odpočinout?“, podivil se Radim. „Když jemu by se to líbilo, má zvířata taky rád. Já na něj budu dávat pozor, nebudeš s ním mít práci,“ slíbil David.

I Pavlík tedy viděl, že ptáče se nakonec rozletělo samo do světa a že to všechno dobře dopadlo. Jak moc si oba oddychli! Pro jednu nebyla příroda tak krutá, jak být umí, ptáček měl štěstí. A Pavlík ho má taky: svého hodného staršího brácha by za nic nevyměnil.

SPECIALIZOVANÁ PĚSTOUNSKÁ PÉČE SE ÚSPĚŠNĚ ROZJÍŽDÍ

VLAKOVOU LODÍ SOS DĚTSKÝCH VESNIČEK JE PODPORA PĚSTOUNSKÉ PÉČE, MÁME V NÍ PŮLSTOLETOU TRADICI. NA KARLOVARSKU, CHVALČOVSKU A BRNĚNSKU O TOM NEMUSÍME NIKOHO PŘESVĚDČOVAT. OPROTÍ TOMU V PRAZE MÁ ZA SEBOU TAHLE SLUŽBA TEPRVE ROK EXISTENCE. I ZA TUTO KRÁTKOU DOBU SE ALE PROKÁZALO, ŽE I V HLAVNÍM MĚSTĚ, KDE PŮSOBÍ CELÁ ŘADA ORGANIZACÍ PODPORUJÍCÍCH PĚSTOUNSKÉ RODINY, MÁME CO NABÍDNOUT. NÁŠ KONCEPT SPECIALIZOVANÉ PĚSTOUNSKÉ PÉČE JE TOTIŽ V ČESKÝCH PODMÍNKÁCH UNIKÁTNÍ.

Pěstouni, kteří se chystají otevřít své srdce a domovy dětem, jež zatím neměly v životě moc štěstí, prochází psychologickými testy a školeními, které je mají na život s přijatými dětmi připravit. Některé děti ale vyžadují odbornější znalosti a péče o ně je ještě náročnější, než obvykle: jsou to děti silně traumatizované,

trpící poruchou attachmentu (schopnosti navazovat citové vazby) nebo děti s postižením. Pěstouni, kteří přijmou takové děti, mají obvykle lásky na rozdávání – jinak by si pro sebe vybrali nějakou méně trnitou cestu. Jen odhodlání a láskyplný přístup ale nestačí.

Právě pro tyto pěstouny je určen projekt specializované pěstounské péče. „Děti, které v minulosti někdo týral nebo zneužíval, mnohdy osoba, jež jim měla být nejbližší, jsou tím poznamenány velmi hluboce a trvale,“ říká ředitelka SOS dětských vesniček Jindra Šalátová. „Vybudovat si jejich důvěru je otázka měsíců i let, těžko navazují vztahy – nejen s pěstouny, ale i s vrstevníky nebo učiteli. Mívají záchvaty úzkosti, nebo naopak agresivity, reagují často nestandardně. Pěstounům, kteří o takové děti pečují, chceme pomoci porozumět lépe tomu, čím děti procházejí, a naučit je nabízet dětem bezpečný

a přijímající vztah takovým způsobem, jaký je pro ně srozumitelný. Právě láskyplný vztah s pečující osobou je klíčovým faktorem, který pomáhá dětem překonat traumatické zážitky z minulosti.“

Z dvanácti pěstounských rodin z Prahy a Středočeského kraje, s nimiž jsme za uplynulý rok navázali úzkou spolupráci, vstoupily do pilotního projektu specializované pěstounské péče tři. Absolvují školení vedená psychologem a terapeutem, vyhodnocují, do jaké míry jsou pro jejich každodenní realitu přínosem a dávají nám velmi potřebnou zpětnou vazbu. „Cílem je, aby tyto rodiny mohly fungovat stejně, jako běžné rodiny. Snažíme se jim tedy pomoci překonat překážky, které jim ten každodenní život znesnadňují,“ vysvětluje Jindra Šalátová. Projekt realizujeme také v Brně, první pěstouni se do něj zapojí už v září.

STARŠÍ DĚTI VYRAZILY NA LEZECKOU STĚNU

Odvážlivci z naší brněnské SOS dětské vesničky vyrazili prověřit svoji odvahu, fyzickou sílu i rovnováhu na lezeckou stěnu ve sportovním areálu Komec. Pod dohledem profesionálního instruk-

tora a za podpory kamarádů se naučili základy správného lezení i jištění a domluvili se, že tahle návštěva rozhodně nebude poslední.

S KÄRCHEREM TO JDE SAMO

Druhý zářijový týden odstartoval podzimní cyklus vzdělávacích programů v našem školícím centru v pražských Lahovicích. Ještě předtím jsme ale pilně pracovali na tom, aby se u nás všichni jejich účastníci cítili jako doma. Díky multifunkčním vysavačům od společnosti Kärcher to šlo skoro samo. Za vybavení moc děkujeme!

SOS DĚTSKÉ VESNIČKY OSLAVILY 50. NAROZENINY

Bez úžasného dortu, usměvavých hostů, příjemné hudby a vřelé atmosféry se neobejde žádná pořádná oslava. A na té, která se konala 13. června v pražské Primátorské rezidenci u příležitosti 50. výročí založení SOS dětských vesniček, nic z toho rozhodně nechybělo. Děkujeme všem, kteří přišli, i těm, kteří nám drží palce do další padesátky.

DOBROVOLNÍCI ÚŘADOVALI V PRAŽSKÉM SOS SLUNÍČKU

Posekaná a shrabaná zahrada, vypleté pískoviště a prostor kolem herních prvků, instalovaný a naplněný kompostér, vymalované chodby a rozstřídané oblečení pro děti. Dobrovolnický tým

z Raiffeisen stavební spořitelny, který dorazil v srpnu do našeho pražského krizového centra, byl prostě k nezastavení. Děkujeme všem za pomoc i krásný den!

KONEČNĚ LÉTO JAK MÁ BÝT

KRISTÝNA TOMU VŮBEC NEMŮŽE UVĚŘIT. VE ČTRNÁCTI LETECH JE KONEČNĚ NA OPRAVDOVĚ DOVOLNĚNÍ! SICE TO NENÍ MOŘE, KAM JEZDÍ VĚTŠINA JEJÍCH SPOLUŽÁKŮ, ALE JAKO MOŘE TO VYPADÁ: AŽ K TĚ VELKÉ VODNÍ PLOŠE SEBĚHNE, MUSÍ SI LOKNOUT, JESTLI TA VODA PŘECE JEN NÁHODOU NENÍ SLANÁ! ZATÍM VZPOMÍNÁ NA TO, JAK SE CÍTLA, KDYŽ SE SPOLUŽAČKY BAVILY O TOM, KAM V LÉTĚ POJEDOU. A JÍ SE ANI NEPTALY, PROTOŽE BY ODPOVĚĎ BYLA POŘÁD TA SAMÁ: KAM BYSME ASI MOHLI JET, KDYŽ TÁTA NEMÁ PRÁCI A MÁMA UKLÍZÍ? UŽ MĚLA CHUŤ HOLKY ZA TY OTÁZKY PRAŠTIT, ALE ZÁROVEŇ VĚDĚLA, ŽE BY TO K NIČEMU NEBYLO. JEN BY SE JÍ VYHÝBALY JEŠTĚ VÍC A VE ŠKOLE BY BYLO K NEVYDRŽENÍ.

A teď jí vítr od Máchova jezera lechtá na tváři a Kristýna má na krajíčku

z pocitu štěstí. Moc by to přála i mámě a tátovi: až bude velká, tak si najde nějakou super práci a vezme je nejen na tohle krásné místo, ale i k moři. A ségru Káťu taky, když jí slíbí, že na ni nebude protivná!

PRÁZDNINY ZA ODMĚNU

Kristýna je na výletě s dětmi z pěstounských rodin a s pár dalšími dětmi z programu preventivní služby. Nebylo to ale vůbec jen tak: nejdřív byla spousta práce a pak až tahle sladká odměna. Máma s tátou s pomocí sociálních pracovníků oběhli spoustu úřadů a než si obstarali všechno potřebné, trvalo to pěkně dlouho. Ale stálo to za to!

Z vyřízené dávky v hmotné nouzi konečně zaplatila máma obědy a koupila jí nové boty, protože ty staré

už jí několik měsíců tlačily. Katka snad dostane taky jedny, ale až k Vánocům: důležitější je začít splácet dluhy, aby nepřišel exekutor. Ale teď to bude lepší, protože sociální pracovníci z preventivní služby pomohli tátovi najít práci, takže už máma nemusí chodit prosit o cukr nebo o vajíčka k sousedům.

I Kristýna s osmiletou Katkou si tábor nejdřív musely „odpracovat“: nevynechat ani jedno doučování, zlepšit si známky a dokázat tak, že jim to za to stojí. Ale zas tak velká práce to nebyla a nejtěžší na tom bylo přečkat těch pár posledních dnů před odjezdem. A teď jsou Kristýna s Katkou na pláži, kolem běhají mrňousové z vesničky, házejí po sobě písek a sluníčko pěkně pálí. A tak to v létě přece má být, no ne?

POHLED DO HISTORIE: PRVNÍ MAMINKY A DĚTI

SILNÁ OSMIČKA

V létě 1970 přišla zpráva, že osmi sourozencům zemřela matka a děti jsou umístěny v 5 různých kojeneckých ústavech a dětských domovech. Jiřina Gerlichová se o tyto děti přihlásila. „Přivázela jsem si je z ústavů za pomoci svého bratra. Nejstarší Jarušce bylo deset, nejmladšímu Jiříčkovi sotva půl roku. Děti měly radost, že jsou pohromadě, já jsem byla šťastná, že je mám, ale lehké to nebylo. Ty děti měly za sebou velice těžké zkušenosti, otec se k nim choval velmi hrubě a tak nebylo divu, že byly nervózní, nedůtklivé nebo plačtivé, se zdravím na tom nebyly nejlíp a o škole raději nemluvit. Všem se teprve musely učit – od hygienických návyků až po chování mezi lidmi a u stolu. Dnes je moji největší radostí, že si opravdu rozumějí jako sourozenci a i moje vnoučata už ví, že patří do celé naší velké rodiny,“ vyprávěla o svých dětech Jiřina Gerlichová v roce 1991.

OPRAVDU SI MĚ NECHÁŠ?

Eva Borková prožila v Doubi 30 let, postupně tu vychovala 17 dětí. Takhle popsala své začátky: „Kája ke mně přišel v sedmi letech, spolu se svým dvojčetem Janou, z dětského domova. Byly to mé

první děti, vlastně první z celé vesničky. Ze začátku mi říkali soudružko, pak teto a časem sami přešli na oslovení mami. Vrtalo jim ale hlavou, kde jsem byla těch sedm let? Proč sis nás vzala až teď, když jsi naše maminka? ptali se. A Jana mi vyprávěla, že Kájovi teta v dětském domově pohrozila, že když bude zlobit, že ho vrátím zpátky. Opravdu mě nevrátíš? ujišťoval se několikrát. Všechno jsme si vysvětlili, ale teprve po nějaké době mi opravdu uvěřil, že k sobě patříme a nikam ho už nepošlu.“

AHOJ MAMI!

A takhle vzpomínala na roky ve vesničce Jana Vokurková: „Lidi to někdy nedokázali pochopit. Šla jsem jednou naproti dětem k autobusu a potkala jsem manželský pár. Ptali se na život ve vesničce a na děti a ta paní mi povídá, ale vy jim přeci nemůžete nahradit maminku! Tak jí povídám: všech mých osm dětí má někde vlastní maminku, tak mi řekněte, kde ty mámy jsou? Proč se o ně nestarají? V tom přijel autobus, z něj vyběhly mé tři nejstarší děti a všechny se ke mně radostně rozběhly a volaly ahoj maminko! Tak jsem se na tu paní usmála a šli jsme domů.“

VZPOMÍNKA NA DAGMAR BRUŽOVOU

NIKDO ZE ZAKLADATELŮ SOS DĚTSKÝCH VESNIČEK SE OSLAV PADESÁTÉHO VÝROČÍ NAŠI ORGANIZACE BOHUŽEL NEDOŽIL. PANÍ DAGMAR BRUŽOVĚ SE TO ALE MÁLEM Povedlo: SVOU ŽIVOTNÍ POUŤ ZAVRŠILA V PŘEDVEČER OSLAV, V KVĚTNU TOHOTO ROKU, V POZEHNANÉM VĚKU 97 LET.

V roce 1969 stála Dagmar Bružová u zrodu SOS dětských vesniček, ke kterému ji přizval profesor Zdeněk Matějček. Pracovala pro Sdružení jako tajemnice: pomáhala vyhledávat maminky, organizovat kurzy i návštěvy maminek v již fungujících vesničkách a samozřejmě byla u stavby první SOS vesničky v celém východním bloku, vesničky v Doubi.

Paní Eva Borková, jedna z prvních pěstounských maminek, která v Doubi vychovala 17 dětí, na ni vzpomíná jako na velkou rodinnou přítelkyni. „Jezdila nás celá léta pravidelně navštěvovat, až do svých 85 let, dokud jí zdraví sloužilo. Strávila s námi dokonce dvoje Vánoce, děti jí říkaly teto, měli jsme ji moc rádi. Zůstali jsme v kontaktu až do konce.“

Období práce pro SOS vesničky bylo podle slov paní Bružové jednou z nejšťastnějších kapitol jejího života. Podílela se na chodu organizace až do

roku 1975, kdy SOS vesničky nuceně převzal do své správy stát a Sdružení muselo zaniknout. Hned po Sametově revoluci, v prosinci 1989, stála spolu s ostatními zakladateli při obnovení Sdružení SOS dětských vesniček, její byt sloužil prvního půl roku dokonce jako hlavní kancelář. V roce 1990 převzala společně s českými SOS maminkami Zlatý prsten Hermanna Gmeinaera.

Foto: filkr.com

POMÁHÁM ZA ŽIVOTA, BUDU I PO NĚM

ODKAZ V ZÁVĚTI JE PŘIROZENÉ POKRAČOVÁNÍ PODPORY DOBRÉ VĚCI. JEHO PROSTŘEDNICTVÍM MŮŽETE ODKÁZAT SVŮJ MAJETEK NEBO PROSTŘEDKY NEZISKOVÉ ORGANIZACI, JEJÍŽ ČINNOSTI SI VÁŽÍTE NEBO KTEROU DLOUHODOBĚ PODPORUJETE.

PROČ SEPSAT ZÁVĚŤ?

- pokud nemáte přirozené dědice ze zákona, případně celý váš majetek bez závěti státu
- sepsáním závěti ulehčíte rozhodování svým blízkým a každému darujete přesně to, co si přejete, aby po vás zdědil
- část svého majetku můžete zároveň věnovat na dobrou věc

PROČ PODPOŘIT SOS DĚTSKÉ VESNIČKY?

- váš dar pomůže týraným, zneužívaným a zanedbávaným dětem
- pomůžete dětem vyrůstajícím v rodinách v obtížné sociální nebo materiální situaci, kde hrozí jejich odebrání
- podpoříte děti, které již našly zázemí a láskyplný domov u svých pěstounských rodičů

Více informací na www.sos-vesnicky.cz.

HLAVNÍ PARTNEŘI

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI

V ROCE 2018 NAŠI ČINNOST PODPOŘILY TYTO INSTITUCE

Ministerstvo práce a sociálních věcí, Olomoucký kraj, Zábřeh, Šumperk, Karlovarský kraj, Hlavní město Praha, Karlovy Vary, Bystřice pod Hostýnem, Prostějov, Jihomoravský kraj, Brno, Nejdek, Aš, Přerov, městská část Praha 1, Mohelnice, Ivančice, SHM – Salesiánské hnutí mládeže